

SADECE KIZIL GEYİĞİ DEĞİL, BURSA'NIN YAŞAM HAKKINI SAVUNUYORUZ

Bugün burada yalnızca bir av ihalesine itiraz etmek için değil; Bursa'nın ormanlarını, suyunu, toprağını, yaban hayatını ve ortak geleceğimizi savunmak için bir aradayız.

Çünkü biliyoruz ki mesele yalnızca bir kızıl geyik değildir; mesele yaşamın bütünüdür.

Bir canlının yaşamını ekonomik bir değere indirgemek, doğayı yalnızca gelir getiren bir kaynak olarak gören anlayışın sonucudur. Oysa doğa; alınıp satılacak, ihale edilecek ya da ekonomik karşılığı üzerinden değerlendirilecek bir meta değil, yaşamın ta kendisidir.

Bugün Bursa'nın karşı karşıya olduğu çevre sorunlarının tamamı aynı anlayışın ürünüdür.

Yeni organize sanayi bölgeleri genişlerken verimli tarım toprakları daralıyor; orman ekosistemleri parçalanıyor, yaban hayvanlarının yaşam alanları küçülüyor. Maden faaliyetleri, taş ocakları ve kontrolsüz yapılaşma doğal alanlar üzerindeki baskıyı artırırken, iklim krizinin etkisiyle kuraklık derinleşiyor ve su kaynaklarımız giderek azalıyor.

Nilüfer Çayı yıllardır kirliliğin yükünü taşıyor.

Marmara Denizi müsilajla bize ekosistemin alarm verdiğini hatırlatıyor.

Bursa Ovası beton baskısı altında nefes almaya çalışıyor.

Uludağ'ın geleceği Alan Başkanlığı tartışmalarıyla yeniden gündeme gelirken, İznik Gölü her geçen yıl biraz daha su kaybediyor.

Çünkü suyu olmayan bir kentin, yaban hayatı olmayan bir ormanın ve verimli toprağını kaybeden bir ülkenin sürdürülebilir bir geleceği olamaz.

Yıllardır aynı gerçeği dile getiriyoruz: İnsan sağlığı, hayvan sağlığı ve çevre sağlığı birbirinden ayrı düşünülemez. Dünyanın benimsediği **Tek Sağlık (One Health)** yaklaşımı da bunu ortaya koymaktadır. Sağlıklı insanlar ancak sağlıklı hayvanlarla, sağlıklı hayvanlar ise ancak sağlıklı ekosistemlerde yaşayabilir.

Kızıl geyik de bu ekosistemin vazgeçilmez bir parçasıdır. Ormanın yenilenmesine katkı sağlayan, biyolojik çeşitliliğin devamlılığında rol oynayan her yaban hayvanı gibi onun yaşam hakkını savunmak, aslında ekolojik dengeyi savunmaktır.

Ancak Bursa'yı yalnızca çevre sorunlarıyla anmak istemiyoruz.

Bu kent aynı zamanda umut veren örneklerin de kentidir.

Uluabat Gölü, uluslararası öneme sahip bir sulak alan olarak binlerce canlıya ev sahipliği yapmaktadır. Eskikaraağaç'ta Adem Yılmaz ile Yaren Leylek arasında yıllardır süren dostluk

ise, insanın doğayla uyum içinde yaşayabileceğinin bütün dünyaya ilham veren simgelerinden biri olmuştur.

Yaren Leylek bize şunu öğretiyor:

Doğayla mücadele ederek değil, doğayla uyum içinde yaşayarak da üretebilir, kalkınabilir ve geleceğimizi güvence altına alabiliriz.

İşte Bursa'nın ihtiyacı olan anlayış budur.

Bilimi esas alan, doğal varlıkları gelecek kuşakların emaneti olarak gören, kalkınma ile doğa korumayı birbirinin alternatifi değil tamamlayıcısı kabul eden bir anlayış...

Biz çocuklarımıza yalnızca fabrikalar değil; temiz akan dereler, nefes alınabilen ormanlar, yaşayan göller ve yaban hayatıyla birlikte var olabilen bir Bursa bırakmak istiyoruz.

Çünkü gerçek zenginlik, tükettiğimiz doğal varlıklar değil; koruyabildiğimiz doğal mirastır.

Doğayı korumak romantik bir tercih değil; ekonomik, ekolojik ve toplumsal bir zorunluluktur. Halk sağlığının, gıda güvenliğinin, iklim direncinin ve gelecek kuşakların yaşam hakkının temelidir.

Biz yaşamın tarafındayız.

Kızıl geyiğin de,

Yaren Leylek'in de,

Uludağ'ın da,

Uluabat Gölü'nün de,

Nilüfer Çayı'nın da,

Bursa Ovası'nın da...

Çünkü biliyoruz ki Bursa'nın geleceği, ancak doğası kadar güçlü olacaktır.

Bir kızıl geyiğin ihalesiyle başlayan sessizlik, yarın ormanların, derelerin ve çocuklarımızın geleceğinin sessizliğine dönüşmesin diye bugün buradayız.

Doğa bize atalarımızdan miras değil, çocuklarımızdan emanettir. Bursa'yı bu emanet bilinciyle korumak zorundayız.